

ROMÂNIA
TRIBUNALUL - SECȚIA I CIVILĂ

DOSAR NR.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de

Președinte -

Asistent judiciar -

Asistent judiciar -

Grefier -

Pe rol fiind soluționarea acțiunii civile având ca obiect „drepturi salariale ale personalului din justiție”, formulată de reclamanta domiciliată în..... și domiciliată în..... și cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedura în, în contradictoriu cu pârâții, cu sediul în și....., cu sediul în, și, cu sediul în

Acțiunea este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței obiectul cauzei, părțile și legalitatea procedurii de citare, după care:

Tribunalul, având în vedere disp. art. 2 din OUG nr. 62/2024, reține cauza în pronunțare cu privire la sesizarea ICCJ referitor la pronunțarea unei hotărâri prealabile.

TRIBUNALUL:

Deliberând asupra acțiunii civile de față, constată următoarele:

Prin **cererea** înregistrată, pe rolul Tribunalului sub nr., la data de, reclamantele și au chemat în judecată pe pârâții și, solicitând ca, prin hotărâre ce se va pronunța să se dispună obligare acestora la emiterea pe seama a fiecăreia dintre reclamante, a unei noi adeverințe tip în care baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare lunară brută și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării fiecăreia, să fie trecută cu luarea în considerare a:

- valorii de referință sectoriale VRS de 605,225 lei prevăzută în sentința civilă nr. pronunțată de în dosarul nr. rămasă definitivă

- coeficientului de multiplicare 19,000 prevăzut în decizia nr. a Curții de Apel pronunțată în dosarul nr. pentru stabilirea dreptului de pensie la valoarea corespunzătoare celor definitiv statuate prin hotărârile judecătorești mai sus menționate.

În **motivarea** acțiunii, reclamantele au menționat că au desfășurat activitatea în calitate de magistrați (procurori) până la data eliberării noastre din funcțiile de procuror deținute în cadrul, prin pensionare, potrivit Decretelor nr. (.....) și nr. (.....) emise de către Președintele României și depuse la dosar, dată la care au încetat raporturile de muncă pe care le-am avut cu pârâți

Cele două categorii de drepturi salariale menționate, au fost recunoscute judecătorește, cu titlu retroactiv, astfel:

- prin sentința civilă nr. pronunțată de Tribunalul în dosarul nr. rămasă definitivă, am obținut dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare prin

raportare la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, începând cu data de și în continuare, și dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare prin valorificarea acestui coeficient.

- prin decizia nr..... a Curții de Apelpronunțată în dosarul nr..... am obținut și dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare prin raportare la coeficientul de multiplicare 19,000, începând cu data de și în continuare, și dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare prin valorificarea acestui coeficient.

Aceste aspecte nu au fost avute în vedere la momentul emiterii pentru pensionare, a adevărințelor tip, fiecareia dintre noi.

Conform dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea 303/2004, judecătorii și procurorii cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător se pot pensiona la cerere și pot beneficia de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării,

Prin urmare, conținutul adevărinței-tip ce trebuie depusă la dosarul de pensionare conform art. 13 alin. 1 lit. b) din H.G. nr. 1.275 din 18 octombrie 2005, trebuie să cuprindă indemnizația de încadrare brută și sporurile avute în ultima lună de activitate, inclusiv drepturile bănești obținute prin hotărâri judecătorești.

Au menționat faptul că după pronunțarea deciziei nr..... a Curții de Apel în dosarul nr..... prin care am obținut și dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare prin raportare la coeficientul de multiplicare 19,000, începând cu data de și în continuare, și dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare prin valorificarea acestui coeficient ne-am adresat părților solicitând eliberarea unei noi adevărințe tip de recalculare a pensiei de serviciu cu luarea în considerare a coeficientului de multiplicare 19,00 iar prin adresa nr..... din data de comunicată la data de emisă de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel li s-a comunicat refuzul de eliberare a adevărinței solicitate motivat de faptul că prin decizia Curții de Apel sus amintite nu le-a fost recunoscut gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângăci doar plata unor diferențe salariale rezultate prin luarea în considerare a coeficientului de multiplicare 19,00. Acest refuz echivalează cu refuzul de apune în executare titlul executoriu sus menționat, atâta timp cât prin hotărârea menționată paratele au fost obligate la recalcularea indemnizațiilor de încadrare ale reclamantelor începând cu data de și în continuare prin valorificarea unui coeficient de multiplicare 19,00 stabilit în anexa la OUG nr. 27/2006 lit. A, pct. 13.

La baza pronunțării acestui titlu executoriu s-a avut în vedere tocmai înlăturarea stării de discriminare a reclamantelor și soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim care au în vedere și majorările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare - conform deciziei nr. a ÎCCJ - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Motivul care a stat la baza refuzului eliberării adevărințelor solicitate a fost analizat și înlăturat de către instanță în cadrul litigiului, astfel că acesta nu mai poate fi reiterat, deoarece decizia nr..... a Curții de Apelpronunțată în dosarul nr..... se bucură de autoritate de lucru judecat.

Pe de altă parte, au precizat faptul că:

1. în cadrul familiei ocupaționale „Justiție” există ordine administrative emise de Ministerul Justiției/Ministerul Public prin care colegii magistrați - judecători/procurori sunt încadrați la nivelul indemnizației corespunzătoare magistraților DNA, DIICOT.

2. în cadrul familiei ocupaționale „justiție” s-a recunoscut colegilor judecători/procurori, prin hotărâri judecătorești definitive, dreptul de a fi reîncadrați la nivelul indemnizației corespunzătoare magistraților DNA - DIICOT și de a li se plăti diferențele salariale rezultate ca urmare a discriminării constatate.

3. Dreptul la calcularea și plata despăgubirilor având ca reper de calcul indemnizația de încadrare prin aplicarea la valoarea de referință sectorială a coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexa la OUG nr. 27/2006, le-a fost recunoscut, nouă reclamantelor, prin hotărâri judecătorești menționate, opozabile părâtelor.

Dacă drepturile bănești obținute prin hotărâri judecătorești nu s-ar lua în calcul la stabilirea indemnizației de încadrare brute și a sporurilor pe baza cărora se stabilește pensia de serviciu, efectele hotărârilor judecătorești de acordare a respectivelor drepturi nu ar fi depline, deoarece s-ar recunoaște doar dreptul la plata lor, dar nu și celelalte beneficii care rezultă din plată, cum este în speță dreptul de a beneficia de o pensie corespunzătoare contribuției la bugetul de asigurări sociale, potrivit principiului contributivității.

Atunci când instanța a dispus plata drepturilor respective, a făcut-o în considerarea faptului că ele se cuveneau anterior, ca și cum drepturile ar fi fost plătite regulat.

Prin hotărârile judecătorești invocate s-a constatat că acestea au fost lipsite de o parte din sporurile pe care le-a fi avut în ultima luna de activitate.

Sintagma a dobândii un bun în înțelesul doctrinei C.E.D.O., se prezintă în acest caz atât sub forma unor diferențe de drepturi salariale rezultate prin luarea în considerare atât a unei noi valori de referință sectorială majorată la 605,225 lei, cât și a coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A pct. 6-13 din Anexa la OUG nr. 27/2006 pentru procurorii DNA și DIICOT, în raport de funcția deținută, începând cu data de 9 aprilie 2015 și în continuare, diferențe actualizate cu indicele de inflație, calculat de la data scadenței și până la data plății efective, diferențe salariale ce ne sunt datorate, precum și a unor diferențe ce trebuie avute în vedere la Baza de calcul a pensiei de serviciu, pentru a ne bucura de acest „bun” recunoscut prin hotărâri judecătorești definitive și executorii.

A interpreta altfel, ar însemna ca un drept recunoscut prin hotărâri judecătorești definitive să nu poată fi executat și să devină o „obligație vidă de conținut” și să se reducă la un „nudum jus”.

Curtea Constituțională, în considerentele Deciziei nr. 900 din 15 decembrie 2020, a reținut că pensia de serviciu a fost instituită în vederea stimulării stabilității în serviciu și a formării unei cariere în magistratură.

Totodată, Curtea a constatat că independența justiției include securitatea financiară a magistraților, care presupune și asigurarea unei garanții sociale, cum este pensia de serviciu a magistraților” iar „principiul independenței justiției apără pensia de serviciu a magistraților, ca parte integrantă a stabilității financiare a acestora, în aceeași măsură cu care apără celelalte garanții ale acestui principiu”.

Curtea a concluzionat că orice reglementare referitoare la salarizarea și stabilirea pensiilor magistraților trebuie să respecte cele două principii, al independenței justiției și al statului de drept, cadrul constituțional actual fundamentând securitatea financiară a magistraților.

În sensul celor de mai sus a statuat, într-o speță similară și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.

În esență, Înalta Curte a stabilit că noțiunea de „indemnizație avută” prevăzută de art. 82 din Legea nr. 303/2004 are în vedere nu doar drepturile salariale efectiv plătite în ultima lună de activitate, dar și cele recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive,

În plus, conform deciziei nr. a Înaltei Curți de Casație și Justiție se au în vedere și drepturile salariale stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă dată într-un litigiu dintre reclamantă și angajator, chiar dacă acestea nu au fost efectiv plătite de angajator.

În considerentele deciziei, Înalta Curte a arătat între altele că art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se referă la indemnizația avută de magistrat în ultima lună de activitate, drepturi ce trebuie luate în considerare la stabilirea pensiei de serviciu a magistraților. Or, din interpretarea gramaticală a acestui text de

lege, general acceptată și confirmată de practica judecătorească, rezultă că legiuitorul a avut în vedere indemnizația avută în drept, iar nu veniturile efectiv încasate. De altfel, în activitatea de legiferare, este vizată întotdeauna o stare de drept, iar nu una de fapt.

Se mai reține că în momentul îndeplinirii condițiilor de pensionare, magistrații din respectiva cauză aveau în patrimoniu dreptul la creșterile salariale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare, dobândit pe cale judecătorească. Acest drept era în curs de realizare, fiind și în prezent în plată, eșalonat, ca și pentru alte categorii de personal salarizat de la bugetul de stat, până în anul 2016.

Această interpretare corespunde într-un total noțiunii de „bun” în accepțiunea art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În raport cu obiectul litigiului și cu principiul *tempus regit actum*, principiu fundamental de drept, conform căruia un act juridic se încheie în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data întocmirii lui și este supus acestora, în mod evident, pentru analizarea nulității adevărințelor trebuie avută în vedere legea de la momentul emiterii lor.

Așadar majorările salariale sunt considerate *facta praeterita* ca urmare a recunoașterii și acordării lor printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, adică drepturi definitiv câștigate, care sunt protejate de principiul neretroactivității efectelor deciziilor pronunțate în interesul legii.

Înalta Curte a mai reținut și că, Deciziile pronunțate în interesul legii produc efecte numai pentru viitor, ca și deciziile Curții Constituționale, care sunt, la rândul lor, obligatorii pentru instanțe, pentru a da eficiență principiului constituțional al neretroactivității, ceea ce înseamnă că efectele lor nu pot aduce atingere unor drepturi definitiv câștigate sau situațiilor juridice deja constituite, cum sunt în cauză drepturile acordate magistraților prin hotărâri judecătorești irevocabile privind creșterile salariale de 2%, 5% și 11% prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 40 alin. 1 lit. „h” din Codul Muncii „angajatorul are obligația de a elibera, la cerere, toate documentele care atestă calitatea de salariat a solicitantului”, precum și drepturile bănești de care acesta a beneficiat în perioada în care a desfășurat activitate, în categoria acestor drepturi fiind incluse și sporurile acordate angajatului pentru munca prestată. Printre aceste înscrisuri se numără și eliberarea de adevărințe.

De altfel, asigurarea indemnizației de încadrare sau a salariului de bază în cazul existenței unor obligații ale angajatorului, stabilite prin hotărâri judecătorești, nu este condiționată de emiterea de către ordonatorul de credite (în speță, Ministerul Justiției) a ordinelor de salarizare corespunzătoare, astfel cum este statuat într-o speță similară, prin Decizia nr. a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

În conformitate cu dispozițiile art. 40 alin. (2) lit. h) și art. 34 alin. (5) din Codul muncii, angajatorului îi revine obligația de a elibera solicitantului pensiei, fost salariat, actele doveditoare din care rezultă câștigul salarial brut/venitul lunar brut sau, după caz, venitul lunar asigurat, respectiv nu doar salariul tarifar sau de încadrare, sporul de vechime în muncă și sporurile cu caracter permanent, ci toate sporurile și adaosurile reglementate prin lege.

Necesitatea de a respecta principiul protecției încrederii în Stat cere eliminarea obstacolelor juridice care împiedică pe titularii drepturilor recunoscute de a se bucura efectiv de ele (hotărârea Broniowski - Polonia, nr. 31443/1996 din 22.VI.2004).

Potrivit jurisprudenței CEDO, autoritățile obligate să execute o hotărâre judecătorească nu pot crea ele însele situații de natură să facă imposibilă executarea.

În cauza Nițescu c. României (cererea nr. 20763/03, hotărârea din 21 aprilie 2009), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 6 din Convenție și art. 1 din Protocolul adițional la Convenție.

Pentru a exista o satisfacție echitabilă suficientă a dreptului pretins și invocat, trebuie să fie evitată încălcarea art. 6 din Convenție, prin faptul neexecutării unei decizii judecătorești, prin care instanțele dispun obligarea definitivă la realizarea obligației de a face și/sau plata de prestații pecuniare, ca urmare a reținerii și valorificării stării faptice deplin dovedite a existenței certe a unui prejudiciu material, datorat inclusiv neexecutării omisiv-culpabile a deciziei judecătorești, dar și un prejudiciu moral, constând într-un profund sentiment de injustiție cauzat de faptul că, în pofida deciziilor judecătorești definitive și executorii, partea interesată și care a avut legitimitate procesuală, nu a beneficiat de o protecție efectivă a drepturilor sale.

Art. 6 din Convenție garantează fiecărei persoane dreptul de acces la justiție, având drept corolar dreptul la executarea deciziilor judecătorești definitive (cauza Hornsby împotriva Greciei, hotărâre din 19 martie 1997, CEDH 1997-11, § 40).

Astfel, executarea unei sentințe sau a unei decizii, indiferent de instanța care o pronunță, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din procesul dedus aprecierii și cercetării judecătorești, în sensul art. 6 paragraful 1 din Convenție. Dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre definitivă și obligatorie să rămână fără efect în detrimentul unei părți - Immobiliare Saffi împotriva Italiei, Hotărârea din 28 iulie 1999, paragraful 63, gandar împotriva României, Hotărârea din 24 martie 2005, paragraful 23.

Așadar, potrivit interpretării pe care o dă Curtea Europeană a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil consacrat de art. 6 din CEDO, implică nu numai ca hotărârea judecătorească să fie pronunțată într-un termen rezonabil, ci și ca ea să poată face obiectul unei executări efective în avantajul părții câștigătoare. Într-adevăr, convenția nu instaurează o protecție pur teoretică a dreptului omului, în speța putând fi vorba despre satisfacția plății sumelor datorate, ci dispune imperativ realizarea concretă a pretenției, inclusiv de ordin pecuniar.

Orice titlu executoriu este obligatoriu a fi executabil și executat chiar prin plată voluntară, în prezenta cauză civilă negăsindu-ne în această situație, în condițiile în care prin caracterul și elementul său executoriu, hotărârea judecătorească trebuie a primi o executare efectivă.

Astfel, orice sentință civilă ar fi inutilă fără procedura eficientă și efectivă a executării acesteia, astfel că procedura eficientă în aplicarea sentințelor judecătorești este esențială pentru respectarea statului de drept, conform și prevederilor art. 6 din CEDO.

Prin urmare, statul român prin mandatarii, reprezentanții și prepușii acestuia trebuie să adopte ex officio, toate normele și diligentele necesare pentru a se asigura că autoritățile vor respecta rapid hotărârile judecătorești, neputând a fi justificată întârzierea neexecutării.

Se reține astfel, constatările și dispozițiile CEDO referitoare la încălcări care impun obligația legală a autorităților și entităților juridice, în ceea ce privește condițiile executării titlurilor judecătorești, neputând fi valorificate alte susțineri și considerente contrare.

În jurisprudența CEDO, dar și în practica națională în materie, văzând și normele de drept incidente și aplicabile, se expune cu claritate și fără echivoc obligația statului de a executa din oficiu, într-un termen rezonabil, hotărârile judecătorești pronunțate, pentru existența unui remediu efectiv și o justă și echitabilă satisfacție, conform și prevederilor art. 13 din Convenție cu evitarea unor condamnări pentru încălcarea art. 6 din Convenție.

Executarea unei hotărâri judecătorești trebuie considerată ca făcând parte integrantă din proces în sensul art. 6 din Convenție, un interval nerezonabil de mare în executarea unui titlu executoriu poate determina încălcarea normelor convenționale europene.

În aceste condiții, o persoană care a obținut o hotărâre judecătorească împotriva statului sau a prepușilor acestuia nu are obligația de a începe o procedură de executare silită. În asemenea situații, autoritatea de stat, entitatea juridică căzută în obligații și care are cunoștință de existența titlului executoriu, trebuia să depună toate diligentele și implicit toate măsurile necesare inclusiv pentru executarea voluntară.

Se impune a fi avute în vedere hotărârile de condamnare pronunțate de către instanța europeană respectiv în cauza: Nițescu c. României, Chibulcutan c. României, Sabău-Popescu c. României, Dragne și a. c. României, unde Curtea a apreciat că statul prin organele de specialitate nu a depus toate eforturile necesare pentru a pune în executare hotărârile judecătorești, fiind încălcat art. 6 din Convenție și art. 1 din Protocolul Adițional nr. 1 la Convenție.

Prin raportare la temeiurile de drept invocate, la probele menționate, rezultă că în momentul îndeplinirii condițiilor de pensionare, noi, solicitantele din prezenta cerere, aveam în patrimoniu drepturile la creșterile salariale dobândite pe cale judecătorească prin hotărârile judecătorești definitive menționate.

Această interpretare corespunde întru totul noțiunii de „bun” în accepțiunea art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Sunt de reținut în plus și dispozițiile reglementate de articolul 435 din Codul de procedură civilă prevede că:

„(1) Hotărârea judecătorească este obligatorie și produce efecte numai între părți și succesorii acestora.

(2) Hotărârea este opozabilă oricărei terțe persoane atât timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară.”

Au menționat totodată, că recentul Ordin al Ministrului Justiției nr. 6245/C/30.12.2021 face referire în art. 4 la drepturile salariale acordate prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea valorii de referință sectorială de 605,225 lei, ceea ce reprezintă o recunoaștere suplimentară a efectelor hotărârilor judecătorești menționate în prezenta cerere.

Raportat la toate cele mai sus arătate, la jurisprudența CEDO, noi, solicitantele, beneficiare ale hotărârilor judecătorești definitive, apreciem că suntem îndreptățite la eliberarea adeverinței în forma solicitată, obligație pe care pârâții, în calitate de foști angajatori ai noștri, trebuie să o respecte.

În concluzie, elementele care trebuie utilizate pentru stabilirea bazei de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută a noastră ca procurori, în ultima lună de activitate, trebuie să aibă în vedere și cele recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, respectiv prin luarea în considerare atât a noii valori de referință sectorială majorată la 605,225 lei, cât și a coeficientului de multiplicare 19,000, dispoziții prevăzute în hotărârile menționate mai sus, ultima hotărâre devenită definitivă ulterior emiterii adeverințelor pe numele fiecăreia dintre noi, pentru stabilirea pensiei de serviciu.

În **drept**, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 34, art. 40 alin. 1 lit.” h”, art. 268 din Codul Muncii, art.435 din Codul de procedură civilă, art. 82 din Legea nr. 303/2004, art. 13, alin. 1 lit. b) din H.G. nr. 1.275 din 18 octombrie 2005, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În dovedire, au depus în copii certificate, hotărârile judecătorești definitive menționate, ce stau la baza drepturilor solicitate precum și acte doveditoare, după cum urmează:

Decretul prezidențial de eliberare din funcție prin pensionare cu nr. publicat în M.Of.nr.(.....);

Decretul prezidențial de eliberare din funcție prin pensionare cu nr. publicat în M.Of.nr.....(.....);

Adrese - răspuns nr..... a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel

Cu titlu de practică judiciară, au indicat sentința civilă nr. a Tribunalului- Secția I Civilă, Complet specializat în soluționarea conflictelor de muncă și asigurări sociale;

Au anexat, cu titlu de practică judiciară, și alte hotărâri.

La data de 03.11.2023 reclamantele au formulat **completare la cererea de chemare în judecată** prin care au solicitat introducerea în cauză și citarea în calitate de pârât, a

Totodată, au solicitat ca prin hotărâre judecătorească ce se va pronunța să se dispună:

- obligarea pârâților la emiterea pe seama a fiecăreia dintre reclamante, a unei noi adeverințe tip , care să înlocuiască adeverințele nr..... din data de(pentru) șidin data de (pentru), emise de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, care baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare lunară brută și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării fiecăreia, să fie trecută cu luarea în considerare a:

- Ordinului nr. al Procurorului General al Parchetului de pe lângă, prin care s-a dispus reîncadrarea tuturor procurorilor din cadrul parchetului în cadrul căruia am funcționat înainte de eliberarea din funcție prin pensionare, pe baza valorii de referință sectorială 605,225 neafectată de aplicarea prevederilor art.38 alin.6 din Legea nr.153/2017;

- valorii de referință sectoriale VRS de 605.225 lei prevăzută în sentința civilă nr. pronunțată de Tribunalulîn dosarul nr. rămasă definitivă;

- coeficientului de multiplicare 19,000 prevăzut în decizia nr..... a Curții de Apel Ploiești pronunțată în dosarul nr..... pentru stabilirea dreptului de pensie la valoarea corespunzătoare celor definitiv statuate prin hotărârile judecătorești mai sus menționate și în Ordinul nr..... al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, drept neafectat de aplicarea prevederilor art.38 alin.(6) din Legea nr.153/2017.

Referitor la introducerea în cauză a, au învederat următoarele:

Prin Ordinul nr. al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a dispus reîncadrarea tuturor procurorilor din cadrul parchetului în cadrul căruia am funcționat înainte de eliberarea din funcție prin pensionare, pe baza valorii de referință sectorială 605,225 neafectată de aplicarea prevederilor art.38 alin.f6) din Legea nr.153/2017 începând cu data de

Prin circulara nr. din P.Î.C.C.J. a stabilit procedura de urmat în ce privește adeverințele ce se emit pentru actualizare/revizuire/recalculare drepturi de pensie(situație în care ne aflăm și noi reclamantele), după cum urmează: Pe baza adeverinței emise de ordonatorii secundari și terțiari de credite, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru revizuirea pensiei de serviciu, ordonatorul principal de credite emite adeverința pentru revizuirea pensiei de serviciu și o transmite Casei Naționale de Pensii a se vedea pct., 3 din circulara sus-menținută).

Prin urmare, are calitatea de ordonator principal de credite și potrivit noilor reglementări este titularul emiterii adeverințelor solicitate de reclamante(alături de celelalte 2 pârâte) care face obiectul acestei acțiuni, motiv pentru care se impune introducerea în cauză a acestuia în calitate de pârât.

2. Referitor la refuzul nejustificat de eliberare a adeverințelor solicitate, au învederat următoarele:

După introducerea cererii de chemare în judecată, am revenit cu cereri similare atât către cât și către, respectiv în lunile aprilie, august și octombrie 2023 însă demersurile noastre de obținere a adeverințelor au rămas fără rezultat, fiind prejudiciate drepturile noastre și în prezent.

În cererile de eliberare a adeverințelor au precizat că având în vedere:

- Ordinul nr. al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a dispus reîncadrarea tuturor procurorilor din cadrul parchetului în cadrul căruia am funcționat înainte de eliberarea din funcție prin pensionare, pe baza valorii de referință sectorială 605.225 neafectată de aplicarea prevederilor art.38 alin.(6) din Legea nr.153/2017;

- sentința civilă nr. pronunțată de Tribunalul în dosarul nr. rămasă definitivă, prin care ni s-a recunoscut dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare prin raportare la o valoare de referință sectorială de 605, 225 lei, începând cu data de și în continuare, și dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare prin valorificarea acestui coeficient;

- decizia nr. a Curții de Apel Ploiești pronunțată în dosarul nr. prin care ni s-a recunoscut dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare prin raportare la coeficientul de multiplicare 19,000, începând cu data de și în continuare, și dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare prin valorificarea acestui coeficient;

Astfel, au solicitat eliberarea unor adeverințe, pentru fiecare reclamantă în parte, care să reflecte cuantumul corect al indemnizațiilor de încadrare brute lunare și al sporurilor avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. în speță luna februarie 2022, ținând cont de cele mai sus expuse.

Conform art. 82 (1) din Legea nr. 303/2004, în vigoare la data pensionării noastre, pensia de serviciu este în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, iar din verificarea grilelor de salarizare anexă la Ordinul nr. al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a grilelor anexă la Ordinul nr. al Procurorului General, rezultă că, la data pensionării, venitul brut cuvenit a fost în cuantum de lei, date fiind prevederile art-11 alin. 1 în referire la lit. A, nr.crt.13 din OUG nr.20/2006.

Potrivit art. 11 alin. 1 din OUG 20/2006, „Procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt salariați potrivit nr. crt. 6-13 de la Ut. A din anexă, în raport cu funcțiile pe care le dețin sau cu care simt asimilați potrivit legii, coeficientul de multiplicare 19 fiind prevăzut la nr.crt.13 (procuror ICCJ cu funcție de execuție).

Conform grilelor anexă la Ordinele emise de către Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, începând cu data de 1 ianuarie 2018, venitul brut cuvenit acestor funcții (gradație 5, vechime în funcție între 15-20 de ani) este de 37.373 lei (indemnizație lunară neplafonată - lei, spor risc (10%) - lei, spor confidențialitate (5%) - lei, spor condiții grele (15%) - lei), superior celui menționat în adeverințele nr. din data de (pentru) și nr. din data de (pentru) , emise de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel , respectiv lei.

Este evident că adeverințele nr. din data de (pentru) și nr. din data de (pentru) au cuprins date eronate, neavând în vedere drepturile de care ar fi trebuit să beneficiem potrivit Ordinului și hotărârilor judecătorești menționate.

Prin adresa nr. din a Parchetului de pe lângă Curtea de apel referitor la emiterea adeverinței cu luarea în considerare a coeficientului de multiplicare 19 ni s-a răspuns, din nou, că aceste adeverințe nu ne vor fi eliberate întrucât prin decizia nr. a Curții de Apel pronunțată în dosarul nr. nu ni s-a recunoscut gradul corespunzător P.Î.C.C.J. ci doar plata unor diferențe salariale prin luarea în considerare a coeficientului de multiplicare 19.

Referitor la acest aspect, au precizat că elementele care trebuie utilizate pentru stabilirea bazei de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută a noastră ca procurori, în ultima lună de activitate, trebuie să aibă în vedere și cele recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, respectiv prin luarea în considerare atât a noii valori de referință sectorială majorată la 605,225 lei, cât și a coeficientului de multiplicare 19,000, fără plafonarea prevăzută de art. 38 al. 6 din legea nr. 153/2017, conform Ordinului nr. al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție .

Motivul refuzului de eliberare a adeverințelor este unul nejustificat întrucât noi nu am solicitat adeverințele prin care să ni se recunoască gradul profesional corespunzător unui procuror cu grad de PICCJ ci am solicitat adeverințe salariale care să reflecte punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care pârâtele au fost obligate la plata unor drepturi salariale cuvenite prin aplicarea unui coeficient de multiplicare de care au beneficiat colegii noștri magistrați care și-au desfășurat activitatea în cadrul DIICOT și DNA deși nu aveau grad profesional corespunzător PICCJ dar și colegii care au obținut aceleași drepturi și au fost deja puse în executare.

Pârâtele, prin acest refuz, reiterează apărări de fond care au fost analizate deja de instanță și au fost respinse prin decizia nr. a Curții de Apel pronunțată în dosarul nr. în contextul în care s-a constatat că subsemnatele am fost discriminate față de ceilalți colegi cărora li s-a acordat o salarizare corespunzătoare PICCJ.

Așa cum a stabilit Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr., în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, soluția eșalonării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a observat că toate considerentele expuse de Curtea Constituțională nr. din, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. se verifică și în privința textelor de lege menționate anterior.

S-a arătat, de asemenea, că a accepta o interpretare contrară ar însemna să fie golit de conținut raționamentul avut în vedere în decizia mai sus citată și să fie negat rolul Curții Constituționale de așezare a interpretărilor legale în acord cu Legea fundamentală.

Astfel, a aprecia că nivelul maxim al salarizării nu poate include drepturile obținute prin hotărâri judecătorești definitive decât dacă au fost emise ordine de salarizare, ar însemna să fie lăsată la latitudinea ordonatorilor de credite consecința aplicării sau neaplicării prevederilor legale. Cu alte cuvinte, ar însemna ca neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive să producă consecințe juridice în sensul privării unor titulari de drepturile lor specifice.

Au precizat că în continuare sunt discriminate prin neeliberarea adeverințelor solicitate în situația în care altor colegi magistrați din țară le-au fost deja emise adeverințe de către ordonatorii de credite în baza hotărârilor judecătorești pe care le dețineau, în care este reflectat quantumul corespunzător coeficientului 19 și al VRS 605 neafectat de plafonarea prevăzută de art. 38 al. 6 din legea nr. 153/2017, conform Ordinului nr. al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu atât mai mult cu cât aceste drepturi au fost câștigate de subsemnatele și pentru viitor.

Pârâtul, la data de 14.11.2023 a depus **note scrise** prin care a solicitat admiterea excepțiilor ce vor fi invocate și, pe fond, respingerea acțiunii promovate de reclamantele ș.a., ca neîntemeiată, pentru următoarele motive:

I. Întrucât reclamantele solicită recalcularea indemnizațiilor de încadrare începând cu anul, iar acțiunea a fost înregistrată la instanță la, în baza art. 247 alin. 1 C.p.c, art. 171 și art. 268 alin. 1 lit. c din Codul muncii, art. 2500, art. 2501 alin. 1, art. 2503 alin. 2, art. 2512 alin. 1, art. 2513 și art. 2517 C.civ., invocăm excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru pretențiile anterioare datei de (excepție care, potrivit art. 2513 C.civ., poate fi invocată inclusiv la primul termen de judecată).

Referitor la instituția prescripției, în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene s-a statuat că, în interesul ordinii publice, sistemul juridic trebuie construit astfel încât să se evite repunerea în discuție a situațiilor de fapt de lungă durată (cauza C-447/13 P Riccardo Nencini împotriva Parlamentului European).

II. În temeiul art. 247 alin. 1 C.p.c. și art. 194 lit. c C.p.c, invocăm excepția rămânerii fără obiect în raport de Ordinul nr. din al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

III. Executarea hotărârilor judecătorești invocate de reclamante se realizează în condițiile art. 39 din O.U.G. nr. 114/2018.

În condițiile în care executarea hotărârilor în discuție se realizează eșalonat, pretențiile reclamantelor sunt nefondate.

IV. Potrivit art. 8 alin. 1 din Anexa V a Legii nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, „(1)... procurorii... au dreptul, pentru activitatea desfășurată, la o indemnizație de încadrare stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor sau, după caz, cu gradul profesional obținut, cu funcția deținută și, după caz, cu vechimea în muncă și în funcție, potrivit prevederilor prezentei legi”.

Din coroborarea dispozițiilor art. 38 alin. 6 din Legea nr. 153/2017 cu cele ale art. 8 alin. 1 din Anexa V a aceleiași act normativ rezultă că, începând cu 01.01.2018, a fost stabilit un nivel maxim al indemnizației de încadrare pe grade profesionale, care nu poate fi depășit. În atare situație, calculul drepturilor salariale ale procurorilor prin raportare la valori de referință sectoriale și la coeficienți de multiplicare este realizabil doar până la 31.12.2017.

Începând cu 01.01.2018, coeficientul de multiplicare și valoarea de referință sectorială (elemente ale calculului drepturilor salariale) se regăsesc doar în componența drepturilor salariale care nu au ajuns la nivelul maxim aferent anului 2022. În caz contrar, se acordă drepturile salariale prevăzute de lege pentru anul 2022, corespunzătoare gradului profesional deținut, fără existența unui calcul care să aibă la bază cele două elemente.

În consecință, întrucât legea de salarizare în vigoare a stabilit un nivel maxim pe grade profesionale, care nu poate fi depășit, începând cu 01.01.2018, s-a avut în vedere nivelul maxim al indemnizației de încadrare aferente anului 2022, corespunzătoare gradului profesional deținut.

V. Promovarea judecătorilor și procurorilor, precum și a personalului asimilat acestora se realizează în conformitate cu dispozițiile art. 43 și urm. din Legea nr. 303/2004.

La pct. 1 și 2 ale notei de la lit. B din cap. I al Anexei V a Legii nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că „1. Prin „vechime în funcție”, în sensul prezentului capitol, se înțelege vechimea în funcția de judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent sau auditor de justiție. 2. Promovarea procurorilor, a personalului asimilat acestora și a magistraților-asistenți se face doar prin examen sau concurs, în condițiile Legii nr. 303/2004

Având în vedere că reclamantele nu au deținut gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pensiile de serviciu ale acestora nu pot fi actualizate prin raportare la coeficientul de multiplicare 19.

VI. În considerentele Deciziei nr. din, publicată în M. Of. nr. din, Curtea Constituțională a reținut că „legiuitorul este în drept să modifice sistemul de salarizare existent ori să îl înlocuiască cu altul nou, considerat mai adecvat pentru atingerea scopului urmărit, ținând seama și de resursele financiare disponibile în diferite perioade de timp”.

Totodată, instanța de contencios constituțional a statuat că „sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru demnitari și alți salariați din sectorul bugetar este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula” (Decizia nr. din

În jurisprudența sa, C.E.D.O. a reținut că „este la latitudinea statului să determine ce sume vor fi plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate introduce, suspenda sau anula plata unor asemenea sporuri, făcând modificările legislative necesare” (Hot. pron. în cauza Kechko c. Ucrainei).

De asemenea, aceeași instanță a stabilit că „statul se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor sale în acest domeniu. Curtea a constatat că nu este rolul său de a verifica în ce măsură existau soluții legislative mai adecvate pentru atingerea obiectivului de interes public urmărit” (Hot. pron. în cauza Wieczorek c. Poloniei).

Toate aceste statuări ale Curții Constituționale și ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt aplicabile, mutatis mutandis, și în prezenta cauză.

Față de cele ce preced, a solicitat admiterea excepției prescripției dreptului material la acțiune pentru pretențiile anterioare datei de și respingerea acțiunii pentru această perioadă, ca prescrisă;

- admiterea excepției rămânerii fără obiect;
- respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Examinând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Potrivit art.1 alin.1 din OUG nr 62/2024: „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.”

Potrivit art.1 alin.2 din același act normativ: „Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1), iar conform alin (3) „Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Conform art. 2 alin. 1 și 2 din OUG nr 62/2024 „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată. Odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă

electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe.”

Având în vedere calitatea reclamantelor de foste judecătore, beneficiare ale unor pensii de serviciu, precum și obiectul cauzei, instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de textele de lege mai sus citate astfel că va sesiza ÎCCJ cu chestiunea de drept ce face obiectul acțiunii civile a reclamantelor și pe cale de consecință, până la pronunțarea hotărârii prealabile de către ÎCCJ, instanța va suspenda judecata cauzei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

În temeiul art.2 din OUG nr.62/2024 sesizează ÎCCJ pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, privind eliberarea unei adeverințe tip în care baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare lunară brută și sporurile din ultima lună de activitate să cuprindă și vrs 605,225 lei și coeficientul de multiplicare 19,000, prevăzute în sentințele civile, rămase definitive.

Suspendă cauza având ca obiect „*drepturi salariale ale personalului din justiție*”. formulată de reclamanta, domiciliată în și, domiciliată în și cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedura în, în contradictoriu cu pârâții, cu sediul în și, cu sediul în, și, cu sediul în, până la soluționarea de ÎCCJ a prezentei sesizări.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părții prin mijlocirea grefei instanței, azi, 17.09.2024.

Președinte,

.....

Asistenți judiciari,

.....

.....

Grefier,

.....

operator de date cu caracter personal 5595

Red. / Tehnored.

..... ex. /